

17 Μαΐου, 1994

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

MARIA MARTIN,

Εφεσείουσα

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ (Αρ. 2),

Εφεσίβλητης.

(Ποινική έφεση Αρ. 5803).

Απόπειρα κακόβουλης χορήγησης επιβλαβούς πράγματος με σκοπό την πρόκληση σωματικής βλάβης ή παρενόχλησης κατά παράβαση των άρθρων 233, 366 και 368 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154.

5 Απόπειρα χορήγησης επιβλαβούς πράγματος κατά παράβαση των άρθρων 234(β), 366 και 367.

Κακόβουλη βλάβη κατά παράβαση του άρθρου 324(1).

Ανάμειξη τροφίμων με άλλα συστατικά ή ουσία που το καθιστούν επιβλαβές στην υγεία, κατά παράβαση του άρθρου 3(1)(3)(4)(α) του περί Πώλησεως Τροφίμων και Φαρμάκων Νόμου Κεφ. 261.

10 Απόδειξη — Μαρτυρία — Κατάθεση — Ομολογία — Είναι αποδεκτή μαρτυρία όταν δόθηκε θεληματικά — Το γεγονός ότι δεν εκφραστήκε επιθυμία να δοθεί δεν την καθιστά μη θεληματική — Το Δικαστήριο πρέπει να διαπιστώσει κατά πόσο το περιεχόμενό της συνάδει με την αλήθεια των γεγονότων όπως αυτά έχουν διαχειρι-
15 βωθεί.

Διαδικτικές αρχές — Ποιά η υποχρέωση των διαδικτικών αρχών κατά τη διερεύνηση αδικήματος.

20 Στις 30/1/1993 η εφεσείουσα επισκέφθηκε την υπεραγορά "Ορφανίδη" στη Λάρνακα και προχώρησε στο τμήμα τροφίμων διαίτης. Θεάθηκε από υπάλληλο της υπεραγοράς (MK1) να σύρει καρροτσάκι μέσα στο οποίο υπήρχαν δύο τρία μπουκάλια με whole-earth sauce και να έχει στην τσέπη της πώματα φιαλών προϊόντων whole-earth. Η MK1 είδε την εφεσείουσα να αλλάζει το πώμα από
25 μία φιάλη σάλτσας που είχε στο καρροτσάκι της, με ένα από αυτά που κρατούσε στην τσέπη της, που ήταν πώματα με ληγμένη ημερομηνία χρήσεως, και επίσης να βγάζει από την τσέπη της μια σύριγγα και μετά από λίγο να την επανατοποθετεί στην τσέπη της. Μετά από έλεγχο των προϊόντων διαπιστώθηκε ότι αρκετά ήταν εμποτι-

σμένα με κάκισμο υγρό το οποίο σύμφωνα με την άποψη ειδήμωνος χημικού ήταν οξικός αιθυλεστέρας. Τα προϊόντα στα οποία τοποθετήθηκε ήταν σοκολάτες μάρκας Jordan, ένα κουτί χάρτινο επίσης με προϊόντα Jordan και διαιτολογικά τρόφιμα μάρκας whole-earth.

5

Τα προϊόντα στα οποία εμποτίσθηκε το πιο πάνω υγρό προέρχονταν από έμπορα ανταγωνιστή των προϊόντων τα οποία προηγουμένως μονοπωλούσε η οικογενειακή επιχείρηση της εφεσείουσας και ελατήριο της εφεσείουσας ήταν η πρόκληση δυσφήμισης και ζημιάς σ' αυτά με σκοπό να πλήξει έμμεσα τον ανταγωνιστή της.

10

Η εφεσείουσα κρίθηκε ένοχη για τη διάπραξη των πιο πάνω αδικημάτων και της επιβλήθηκαν συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 1 χρόνου και 3 μηνών στις κατηγορίες 1 και 3.

Στην έφεση ο δικηγόρος της εφεσείουσας εισηγήθηκε ότι η κατηγορούσα αρχή δεν απέδειξε τις κατηγορίες πέραν βάσιμης λογικής αμφιβολίας γιατί τα ευρήματα του Δικαστηρίου βασίστηκαν σε αναξιόπιστες ή ανεπαρκείς μαρτυρίες. Επίσης εισηγήθηκε ότι η κατάθεσή της δεν ήταν θεληματική γι' αυτό και δεν έπρεπε να γίνει αποδεκτή από το Κακουργιοδικείο. Σχετικά μ' αυτό το θέμα αναφέρθηκε ότι η κατάθεση ήταν προϊόν υποσχέσεων που δόθηκαν στην εφεσείουσα που αφορούσαν ειδικά την απελευθέρωση χωρίς συνέπειες του γιου της ο οποίος συνελήφθη ως συνεργός στην εκτέλεση των υπό εκδίκαση αδικημάτων. Προβλήθηκε επίσης ισχυρισμός ότι οι συνθήκες που λήφθηκε η κατάθεση ήταν καταπιεστικές λόγω της ώρας που κλήθηκε να τη δώσει η εφεσείουσα και της ψυχολογικής της αστάθειας αποτέλεσμα των περιστάσεων σύλληψής της. Άλλα επιχειρήματα που προβλήθηκαν ήταν ότι το Κακουργιοδικείο έσφαλε: (α) στην κρίση του αναφορικά με το αποδεικτικό βάρος που προσέδωσε στην κατάθεση και (β) στην νομική προσέγγιση σε σχέση με την απόδειξη όλων των συστατικών στοιχείων που συνθέτουν τις κατηγορίες αφού η μαρτυρία δεν απέδειξε πως η ποσότητα οξικού αιθυλεστέρα που βρέθηκε στα προϊόντα μπορούσε να προκαλέσει βλάβη ή παρενόχληση.

15

20

25

30

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

35

1. Όπως αποδεικνύεται από τα σχετικά γεγονότα η εφεσείουσα συνελήφθη επ' αυτοφώρω να διαπράττει τα αδικήματα για τα οποία κατηγορήθηκε. Το δεύτερο στοιχείο για τεκμηρίωση των κατηγοριών δηλ. η απόδειξη πρόκλησης βλάβης ή παρενόχλησης στον άνθρωπο από το υλικό με το οποίο εμποτίστηκαν τα προϊόντα διαπιστώθηκε από τη μαρτυρία ειδήμονος χημικού.

40

2. Η κατάθεση της εφεσείουσας λήφθηκε στις 7.45 μ.μ. στο γραφείο του ερευνητή της υπόθεσης χωρίς να εκφράσει η ίδια επιθυμία να δώσει κατάθεση. Αυτό το γεγονός από μόνο του δεν οδηγεί

45

στο συμπέρασμα ότι η κατάθεση δόθηκε χωρίς τη θέλησή της.

5 3. Καθήκον των διωκτικών αρχών είναι η χρησιμοποίηση του χρόνου, κατά τη διάρκεια του οποίου ένας ύποπτος βρίσκεται υπό κράτηση με διάταγμα Δικαστηρίου για εξυγίωση της υπόθεσης, με τον πιο γρήγορο και αποτελεσματικό τρόπο για να μην κρατείται ο ύποπτος περισσότερο χρόνο απ' όσο ακριβώς χρειάζεται γι' αυτό το σκοπό.

10 4. Η καθιερωμένη νομολογιακή αρχή πως έστω και σε περίπτωση που η κατάθεση-ομολογία δίδεται θεληματικά το Δικαστήριο εξετάζει κατά πόσο το περιεχόμενό της συνάδει με την αλήθεια των γεγονότων, έχει ακολουθηθεί και εφαρμοστεί ορθά από το Κακουργιοδικείο.

15 5. Η ποσότητα του χορηγούμενου πράγματος δεν έχει σημασία στην περίπτωση κατηγορίας για απόπειρα διάπραξης των αδικημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 233 και 234(β) του Ποινικού Κώδικα.

Η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση εναντίον Καταδίκης και Ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από την
 20 Μαρία Μάρτιν η οποία βρέθηκε ένοχη, στις 12 Αυγού-
 στου, 1993 από το Κακουργιοδικείο Λάρνακας (Αριθμός
 Ποινικής Υπόθεσης 4997/93) στην κατηγορία απόπειρας
 25 κακόβουλης χορήγησης επιβλαβούς πράγματος κατά πα-
 ράβαση των άρθρων 233, 366 και 368 του Ποινικού Κώδι-
 κα, Κεφ. 154, στην κατηγορία χορήγησης επιβλαβούς
 πράγματος κατά παράβαση των άρθρων 234 (β), 366 και
 367 του Ποινικού Κώδικα, στην κατηγορία κακόβουλης
 30 βλάβης κατά παράβαση του άρθρου 324 (1) και στην κατη-
 γορία ανάμειξης τροφίμων με άλλα συστατικά με ουσία
 που το καθιστούν επιβλαβές στην υγεία κατά παράβαση
 του άρθρου 3 (1) (3) (4) (α) του Περί Πωλήσεως Τροφί-
 μων και Φαρμάκων Νόμου, Κεφ. 261 και καταδικάστηκε
 35 από Καλλή, Π.Ε.Δ., Κραμβή, Α.Ε.Δ. και Πασχαλίδη Ε.Δ.
 σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης ενός έτους και 3
 μηνών στις κατηγορίες 1 και 3 χωρίς να επιβληθούν ποι-
 νές στις άλλες κατηγορίες.

A. Ευτυχίου και Χρ. Παπανδρέου (κα), για την εφεσείουσα.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult. 5

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα διαβάσει ο δικαστής Χρ. Αρτεμίδης.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ: Η εφεσείουσα-κατηγορούμενη αντιμετώπισε ενώπιον του Κακουργιοδικείου Λάρνακας τις πιο κάτω κατηγορίες, βασισμένες στον Ποινικό Κώδικα, Κεφ.154. 10

(α) Απόπειρα κακόβουλης χορήγησης επιβλαβούς πράγματος με σκοπό την πρόκληση σωματικής βλάβης ή παρενόχλησης κατά παράβαση των άρθρων 233, 366 και 368. 15

(β) Απόπειρα χορήγησης επιβλαβούς πράγματος κατά παράβαση των άρθρων 234(β), 366 και 367.

(γ) Κακόβουλη βλάβη κατά παράβαση του άρθρου 324(1) και,

(δ) Ανάμειξη τροφίμων με άλλα συστατικά ή ουσία που το καθιστούν επιβλαβές στην υγεία, κατά παράβαση του άρθρου 3 (1)(3)(4) (α) του περί Πωλήσεως Τροφίμων και Φαρμάκων Νόμου Κεφ.261. 20

Για την απόδειξη του κατηγορητηρίου η εισαγγελική αρχή προσκόμισε αποδεικτικό υλικό, που αποτελείτο από τις καταθέσεις αυτοπτών μαρτύρων, αναφορικά με την πράξη της χορήγησης του επιβλαβούς υλικού, και ειδημόνων χημικών για την απόδειξη του είδους του υλικού και της βλάβης ή παρενόχλησης που προκαλεί στον ανθρώπινο οργανισμό. Πρόσθετο στοιχείο εις βάρος της εφεσείουσας ήταν και η ομολογία της, που έγινε αποδεκτή μετά 25 30

- από δίκη εντός δίκης. Είχε προηγουμένως προσβληθεί η αποδοχή της ως μαρτυρία, με τον ισχυρισμό πως δεν ήταν προϊόν της ελεύθερης βούλησης της εφεσείουσας γιατί δόθηκε μετά που της έγιναν ορισμένες υποσχέσεις και, επι-
 5 πλέον, πως επικρατούσαν τέτοιες πειστικές συνθήκες κατά τη λήψη της, που έθεταν την κατάθεση κάτω από πέπλο υποψίας.

- Τα γεγονότα της υπόθεσης όπως τα διαπίστωσε το κα-
 κουργιοδικείο, σύμφωνα με τη μαρτυρία που έκρινε ως
 10 αξιόπιστη, είναι συνοπτικά τα πιο κάτω. Στις 30.1.93 η εφεσείουσα επισκέφθηκε την υπεραγορά "Ορφανίδα" στη Λάρνακα και προχώρησε στο τμήμα τροφίμων διαίτης, όπου υπεύθυνη ήταν η Μαρία Κωνσταντίνου (ΜΚ9). Η Κωνσταντίνου και Χριστοφόρου, (ΜΚ3), επίσης υπάλλη-
 15 λος της υπεραγοράς, πρόσεξαν πως η διακίνηση και εν γένει συμπεριφορά της εφεσείουσας ήταν ύποπτη. Ανέφεραν δε την παρατήρησή τους αυτή στην συναδέλφισσά τους Άντρη Θεοδώρου (ΜΚ1), που άρχισε να παρακολουθεί την εφεσείουσα. Σαν αποτέλεσμα η τελευταία πρόσεξε
 20 πως η εφεσείουσα είχε μέσα στην τσέπη της πώματα φυαλών προϊόντων Whole-earth, ενώ μέσα στο καρροτσάκι που έσυρε υπήρχαν δυο τρία μπουκάλια με Whole-earth sauce. Η Θεοδώρου γνώριζε την εφεσείουσα γιατί την είχε συναντήσει στην υπεραγορά δυο τρία χρόνια προηγουμέ-
 25 νως. Η Θεοδώρου είδε την εφεσείουσα να αλλάζει το πώμα από μια φιάλη σάλτσας, που είχε στο καρροτσάκι της, με ένα από αυτά που κρατούσε στην τσέπη της. Είδε επίσης την εφεσείουσα να βγάζει από την τσέπη της μια σύριγγα και μετά από λίγο να την επανατοποθετεί στην
 30 τσέπη της.

- Όταν η εφεσείουσα προχώρησε στο ταμείο ειδοποιήθη-
 κε ο διευθυντής της υπεραγοράς κ. Ορφανίδης ο οποίος, με πρόφαση πως ήθελε να της μιλήσει για την εμπορική
 35 συνεργασία τους, την κάλεσε στο ιδιαίτερο γραφείο του. Η Θεοδώρου επέστρεψε στο τμήμα των τροφίμων διαίτης. Εκεί διαπίστωσε πως αναδιδόταν μια έντονη άσχημη μυρωδιά, που η ίδια προσδιόρισε ως ασετόν ή χλωρίνη. Μαζί με την Μαρία Κωνσταντίνου άρχισαν τότε να ελέγ-
 χουν τα προϊόντα, οπότε και διαπίστωσαν πως αρκετά

ήσαν εμποτισμένα με κάκοσμο υγρό. Τα μάζεψαν και τα μετέφεραν στο γραφείο του κ.Ορφανίδη.

Τα προϊόντα, που είχαν εμποτιστεί με το υγρό που ανέδιδε την κακοσμία, καθορίστηκε από τον μετέπειτα έλεγχο ειδήμονος χημικού πως ήταν οξικός αιθυλεστέρας. 5
Είχε δε τοποθετεί σε σοκολάτες μάρκας Jordan, σε ένα κουτί χάρτινο επίσης με προϊόντα Jordan και σε διάφορα μπουκάλια με διαιτολογικά τρόφιμα μάρκας whole-earth.

Από το γραφείο του κ.Ορφανίδη ειδοποιήθηκε η Αστυνομία που έφθασε στην υπεραγορά και συνέλαβε την εφεσείουσα. 10
Περισυνέλεξε επίσης τα διάφορα προϊόντα στα οποία η εφεσείουσα διοχέτευσε οξικό αιθυλεστέρα, ή τοποθέτησε πώματα με ληγμένη ημερομηνία χρήσεως, τα οποία και παρουσιάστηκαν ως τεκμήρια στο Δικαστήριο.

Το ελατήριο της εφεσείουσας για τη διάπραξη, των 15
πραγματικά σοβαρών αδικημάτων, ήταν η πρόκληση ζημιάς και δυσφήμισης των προϊόντων, που περιγράφονται πιο πάνω, γιατί η οικογενειακή επιχείρηση της εφεσείουσας έχασε το μονοπώλιό τους, όταν μπήκε στην αγορά και 20
άλλος ανταγωνιστής έμπορας των ειδών αυτών.

Το Κακουργιοδικείο, όπως φαίνεται από τα πρακτικά της δίκης και την απόφασή του, ανίχνευσε σε βάθος την υπόθεση αφού ασχολήθηκε εμπειριστατωμένα με όλες τις πτυχές της, που αφορούν τόσο στα πραγματικά γεγονότα 25
αλλά και στα νομικά ζητήματα που ηγέθησαν.

Στην ενώπιόν μας αγόρευση του ο συνήγορος της εφεσείουσας δεν πρόβαλε κανένα απολύτως λόγο που να δικαιολογεί τη συζήτηση πιθανής έστω διαφορετικής άποψης από αυτή που εξέφρασε το κακουργιοδικείο. Επειδή 30
δε η επιχειρηματολογία που ανέπτυξε, αναφορικά με τα γεγονότα της υπόθεσης ήταν, σε μερικά σημεία τουλάχιστο, παραπλανητική, δημιουργεί και στη διατύπωση των δικών μας απόψεων κάποια δυσκολία.

Θα μπορούσαμε επί του προκειμένου να υιοθετήσουμε,

χωρίς τίποτε άλλο, την απόφαση του κακουργιοδικείου. Θα προσπαθήσουμε όμως να καταπιαστούμε με τα πιο καίρια σημεία που έθιξε ο δικηγόρος της εφεσεύουσας.

- 5 Η βασική εισήγησή του είναι πως η κατηγορούσα αρχή δεν απέδειξε τις κατηγορίες πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας γιατί τα ευρήματα του Δικαστηρίου βασίστηκαν σε αναξιόπιστες ή ανεπαρκείς μαρτυρίες. Σε συνδυασμό με αυτό τον ισχυρισμό είναι και η θέση που ανέπτυξε, ότι
- 10 εσφαλμένα το κακουργιοδικείο αποδέχτηκε την κατάθεση-ομολογία της εφεσεύουσας. Και αυτό γιατί το Δικαστήριο όφειλε να καταλήξει στο συμπέρασμα, από τη μαρτυρία που παρουσιάστηκε στη δίκη εντός δίκης, αλλά και από αυτή στην κυρίως δίκη, πως η κατάθεση δεν ήταν θεληματική και, εν πάση περιπτώσει, η αποδεικτική της αξία
- 15 μικρή.

- Έχουμε τη γνώμη, πως αυτά που διατείνεται ο δικηγόρος της εφεσεύουσας είναι παντελώς ατεκμηρίωτα. Για να εκφραστούμε ευθέως, κατά την άποψή μας η εφεσεύουσα
- 20 συνελήφθη επαυτοφόρω να διαπράττει τα αδικήματα με τα οποία κατηγορήθηκε. Η ουσιαστικά αδιάσειστη μαρτυρία της αυτόπτου μάρτυρας Θεοδώρου, αναφορικά με τις κινήσεις της εφεσεύουσας, που περιγράψαμε πιο πάνω, και η περισυλλογή των προϊόντων που είχαν εμποτιστεί με οξικό αιθυλεστέρα, μόλις η εφεσεύουσα απομακρύνθηκε
- 25 από τα ράφια στα οποία εκτίθεντο τα προϊόντα, για να πάει στο ταμείο, αποδεικνύει τη διαπίστωση αυτή. Με αυτά τα γεγονότα δεδομένα, εκείνο που υπολοιπόταν για τη θεμελίωση των κατηγοριών ήταν το δεύτερο στοιχείο, η απόδειξη δηλαδή πως το υλικό, με το οποίο εμποτίστηκαν
- 30 τα προϊόντα, θα μπορούσε να προκαλέσει βλάβη ή παρενόχληση στον άνθρωπο. Αυτό δε διαπιστώθηκε από τη μαρτυρία της ειδήμονος χημικού που ανέφερε πως η λήψη οξικού αιθυλεστέρα, έστω και σε μικρή ποσότητα, μπορεί να προκαλέσει φλεγμονή ή κάψιμο στο στόμα και τον λάρυγγα ή στομαχικές διαταραχές. Και σε μεγαλύτερη δόση
- 35 πολύ πιο σοβαρές κακώσεις, μέχρι και το θάνατο.

Ο συνήγορος αφιέρωσε αρκετό χρόνο της αγόρευσής

του για να ασχοληθεί με την κατάθεση-ομολογία της εφεσείλουσας. Όπως αναφέραμε ήδη στο κακουργιοδικείο προβλήθηκε ο ισχυρισμός πως η κατάθεσή της ήταν το προϊόν ορισμένων υποσχέσεων που της δόθηκαν, ειδικά δε αφορούσαν την άνευ συνεπειών απελευθέρωση του γιου 5 της, που είχε επίσης συλληφθεί ως συνεργός στην εκτέλεση των υπό εκδίκαση αδικημάτων. Ο ισχυρισμός των καταπιεστικών συνθηκών σχετιζόταν με την ώρα που εκλήθη η εφεσείλουσα να δώσει κατάθεση και η εξ αντικειμένου ψυχολογική αστάθεια που βρισκόταν, αποτέλεσμα των περι- 10 στάσεων της σύλληψής της. Επίσης επισημάνθηκε συγκεκριμένος ισχυρισμός πως ο ερευνών την υπόθεση αξιωματικός ύψωσε σε μια στιγμή τον τόνο της φωνής του και κτύπησε θυμωμένα το χέρι του στο τραπέζι, για να εξαναγκάσει την εφεσείλουσα να δώσει κατάθεση. Παραπο- 15 νέθηκε επίσης ο συνήγορος πως δεν είχε δοθεί γεύμα στην εφεσείλουσα, που ήταν νηστική. Μας υποδείχθηκε, από το δικηγόρο της Δημοκρατίας, και έγινε αποδεκτό και από το συνήγορο της εφεσείλουσας, πως οι ισχυρισμοί που αφορούσαν στην έκρηξη θυμού του εξεταστή της υπόθεσης και 20 πως την άφησαν χωρίς τροφή, είχαν αποσυρθεί κατά τη δίκη εντός δίκης.

Αναφορικά με την ώρα που ελήφθη η κατάθεση ο συνήγορος της εφεσείλουσας μας έδωσε την εντύπωση στην αγόρευσή του, πως αυτή αφυπνίσθη σε προχωρημένο στάδιο 25 της νύκτας και με μυαλό θολωμένο από το ξύπνημα οδηγήθηκε στον ανακριτή για να δώσει κατάθεση. Όμως, καθώς σημειώνεται στη γραπτή κατάθεση, και είναι δεκτό γεγονός, αυτή λήφθηκε η ώρα 7.45 το βράδυ, η δε εφεσείλουσα δεν κοιμόταν για να αφυπνιστεί. Πράγματι, ελή- 30 φθη στο γραφείο του ερευνητή της υπόθεσης όταν την κάλεσε ο ίδιος σ' αυτό. Δεν είχε εκφράσει η ίδια την επιθυμία να δώσει κατάθεση. Το γεγονός όμως αυτό, από μόνο του, δεν σημαίνει τίποτε και πολύ περισσότερο δεν οδηγεί στο συμπεράσμα πως η κατάθεση ήταν ακούσια. 35

Ο εξεταστής της υπόθεσης, με δική του πρωτοβουλία, μπορεί να έχει συνέντευξη με ύποπτο και να του ζητήσει να δώσει, αν ο τελευταίος θέλει, κατάθεση. Διαφορετικά

- 5 δυνατό να μην συμπληρώνεται η έρευνα με τις απαραίτητες καταθέσεις της υπό εξέταση υπόθεσης. Καθήκον των διωκτικών αρχών είναι η χρησιμοποίηση του χρόνου, κατά τη διάρκεια του οποίου ένας ύποπτος βρίσκεται υπό κράτηση με διάταγμα Δικαστηρίου, ώστε να προωθείται η εξιχνίαση της υπόθεσης με το πιο γρήγορο και αποτελεσματικό τρόπο, έτσι που να μην κρατείται ο ύποπτος περισσότερο χρόνο από όσο ακριβώς χρειάζεται γι' αυτό το σκοπό. Στην υπό συζήτηση όμως υπόθεση, όπως προκύπτει από τα ευρήματα του Δικαστηρίου, είναι η δικηγόρος της εφεσείουσας που το πρωί της ημέρας εκείνης, ανέφερε στην Αστυνομία ότι η εφεσείουσα θα έδιδε το βράδυ κατάθεση. Και είναι μετά από αυτή την εξέλιξη που ο εξεταστής της υπόθεσης κάλεσε την εφεσείουσα στο γραφείο του.

Θεωρούμε καθολοκληρίαν ατεκμηρίωτους τους ισχυρισμούς του δικηγόρου της εφεσείουσας, πως η κρίση και τα συμπεράσματα του Κακουργιοδικείου, στην δίκη εντός δίκης, ήσαν εσφαλμένα.

- 20 Άλλο επιχείρημα που πρόβαλε ενώπιόν μας ο συνήγορος της εφεσείουσας, και σ' αυτό δήλωσε πως έδιδε ιδιαίτερη βαρύτητα, ήταν πως έσφαλε το κακουργιοδικείο στην κρίση του αναφορικά με το αποδεικτικό βάρος που προσέδωσε στην κατάθεση.
- 25 Είναι καθιερωμένη νομολογιακή αρχή πως, έστω και αν μια κατάθεση-ομολογία, δόθηκε θεληματικά, το Δικαστήριο προχωρεί να βεβαιωθεί κατά πόσο το περιεχόμενό της συνάδει με την αλήθεια των γεγονότων, όπως αυτά έχουν διακριβωθεί. Η υιοθέτηση της αρχής αυτής γίνεται για ανταπόδεικτους λόγους προκειμένου η καταδίκη να ακολουθεί πάντοτε τη διαπίστωση από το Δικαστήριο πως η ενοχή αποδεικνύεται πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας από το σύνολο της προσαχθείσας μαρτυρίας.

- 35 Το Κακουργιοδικείο ακολούθησε και εφάρμοσε ορθά την πιο πάνω αρχή. Υπέβαλε την κατάθεση της εφεσείουσας στη βάση της σύγκρισης του περιεχομένου της με το

υπόλοιπο αποδεικτικό υλικό, και αφού επεσήμανε και
 απαρίθμησε τα στοιχεία που την καθιστούν αληθινή, κατέ-
 ληξε στο συμπέρασμα πως αυτή πρόσθετε στα στοιχεία
 ενοχής της εφεσεύουσας. Συμφωνούμε απόλυτα με τη θέση
 του Δικαστηρίου. Συμπληρώνουμε, επαναλαμβάνοντας 5
 αυτό που είπαμε πιο πριν, ότι δηλαδή η εφεσεύουσα συνε-
 λήφθη στην πραγματικότητα επ' αυτοφώρω να διαπράττει
 τα αδικήματα τα οποία αντιμετωπίζει.

Άλλη βασική εισήγηση του δικηγόρου της εφεσεύουσας,
 είναι πως το κακουργιοδικείο έσφαλε στη νομική προσέγ- 10
 γιση αναφορικά με την απόδειξη όλων των συστατικών
 στοιχείων που συνθέτουν τις κατηγορίες. Εισηγείται πως
 από τη μαρτυρία των ειδημόνων χημικών αποδείχτηκε ότι
 ο οξικός αιθυλεστέρας σε μικρή ποσότητα δεν προκαλεί
 βλάβη στον άνθρωπο. Ιχυρίστηκε δε πως η μαρτυρία που 15
 προσήχθη δεν απέδειξε πως η ποσότητα του οξικού αιθυ-
 λεστέρα που βρέθηκε στα τεκμήρια-προϊόντα, μπορούσε
 να προκαλέσει βλάβη ή παρενόχληση σε κάποιον που θα
 τα κατανάλωνε.

Τις ίδιες εισηγήσεις έκαμε και ενώπιον του κακουργιο- 20
 δικείου, το οποίο ασχολήθηκε επί μακρόν πάνω στο ειδικό
 αυτό ζήτημα και τη νομική πτυχή του. Δεν πρόκειται να
 επαναλάβουμε αυτά που σε έκταση συζητά το κακουργιο-
 δικείο στην απόφασή του, γιατί συμφωνούμε απόλυτα με
 την προσέγγιση και τα συμπεράσματά του, που εξήχθησαν 25
 μετά από εκτεταμένη αναφορά στη νομολογία. Συνοπτικά,
 διαπιστώνουμε πως αποδείχθηκε η πράξη της τοποθέτη-
 σης του οξικού αιθυλεστέρα στα προϊόντα, που περιγρά-
 φουμε πιο πάνω, καθώς επίσης και η πρόθεση της εφε-
 σεύουσας να προκαλέσει σωματική βλάβη ή ενόχληση σε 30
 αυτούς που θα τα αγόραζαν. Αποδείχθηκε επίσης πως ο
 οξικός αιθυλεστέρας, έστω και σε μικρή ποσότητα, προκα-
 λεί κάποια βλάβη ή ενόχληση στον ανθρώπινο οργανισμό.
 Η ποσότητα του χορηγουμένου πράγματος δεν έχει σημα-
 σία στην περίπτωση, όπως η παρούσα, κατηγορίας για 35
 απόπειρα διάπραξης των αδικημάτων που προβλέπονται
 στα άρθρα 233 και 234(β) του Ποινικού Κώδικα. Η οποια-
 δήποτε ποσότητα, σε συνάφεια με την ποιότητα, αποκτά

σημασία όταν αντιμετωπίζεται κατηγορία του συμπληρωμένου αδικήματος με αποτελέσματα στον ανθρώπινο οργανισμό όπως αυτά καθορίζονται στο άρθρο 233.

5 Για τους λόγους που συζητούμε πιο πάνω, η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.